

ползж, отговорилъ на царя, че намѣреніето му не е да измоли съотечественицыты си, нъ напротивъ, да го моли да разсыпе града и да избіе всичкыты лампсачяне, за гдѣто му ся явили толко противни. Царьтъ не само оттова гдѣто ся задоволилъ отъ хытростьж на философа, но и по причинж на клятвжтъ си простилъ Лампсачяниты. Тая дохватка спада въ класа на противоположныты (34).

47. *Служь* е едно обще разглашеніе, което мнозина имжтъ за имовѣрно. И ако тойзи служь служи за да спомага откъмъ нашж странж, ные щемъ го употрѣбимъ за дохваткж, и щемъ увѣряваме, че туй разглашеніе е разсѣяно на всякъдѣ, и че всичкы хора го вѣрвать, та за туй не може да бже лъжовно. Ако ли е намъ противно, ные щемъ го опровергаваме, и щемъ увѣряваме, че то е едно лъжовно разглашеніе, разсѣяно нарочно отъ человекы коварны и зломысленны, и проч.

48. *Сговори* ся наричатъ всякаквы общенародны писма като гражданскы закони, указы, черковны правила, и всякаквы частни и взаимни записи, и другы подобни. Споредъ това, ако такыва записи служатъ за наше прибѣжище, ные можемъ ги употрѣби за дохваткж срѣщж противнжтъ странж; ако ли иджтъ противъ насъ, въ тоя случай ные щемъ ся мжчимъ да раздвоимъ смисъла имъ, и да имъ дадемъ противно тълкованіе.

Забѣлѣжка. Тойзи видъ дохватки, то есть, да тълкуваме единъ законъ, или единъ сговоренъ записъ споредъ както намъ понося, отъ риторыты ся наричатъ: *рѣчь* и *смысль*. Това быва, когато между двѣтъ страны едната тълкува писмата буквално, а другата по смисълъ. Нѣка дадемъ и тука единъ примѣръ. Въ нѣкой си градъ имало поставенъ законъ, който осаждалъ на смърть оногоеа, който бы дързилъ да ся качи на градскыты стѣны, а това было възбранено само на чужденцыты. Единъ отъ тыя послѣдныты, като видѣлъ, че градътъ ся намиралъ въ опасность да ся прѣвземе отъ непріятелыты, възлѣзълъ на стѣныты и сполучилъ да отърве града. Повыканъ на съдъ той ся обвинява отъ закона като законопрестѣпникъ. За да оправдае себе си, той прибѣгнува къмъ тълкуваніе смисъла на закона, и казва, че цѣльта на законоположителя не е была да възбрани това на чужденцыты, когато ся касае работата за спасеніето на града, но за разореніето му, слѣдователно, че не само не е виновать, нъ освенъ като му ся не пада наказаніе, достоенъ е още и за голѣмы награды.